

Hocalı

– Nilüfer Sarp · 01 Mart 2017

HOCALI

Gece soğuk mu soğuk, çıkmış şubat ayazı.
Rabbim bu nasıl kader? Silinmeyen bir yazı.
Alaca karanıkta, sökmeden henüz şafak.
Bir hareket başladı, toza gark oldu afak.
Yatarken yatağında ana, baba, bacı, eş
Hocalı'de o sabah batıdan doğdu güneş

Kudurmuş ermeniler, kasabayı bastılar.
Soykırım yaftasını son yüzyıla astılar.
Görmedi yaşlı dünya böylesine bir vahşet,
Unutma ey insanlık bunu aklına nakşet.
Kadın, kız, çoluk çocuk demeden seyirttiler,
Genç, yaşlı erkeklere saldırıp yok ettier.

Anasının karnından bebeleri aldılar.
Genç kızların gelecek umudunu çaldılar.
Kimini evlerinde yaktılar diri diri.
Şehadeti içenler, cennetlikti herbiri.
Katledildi bir millet haçların gölgesinde.
Dağlar, taşlar inledi Karabağ bölgesinde.

Hocalı'da feryatlar arştan intizar döktü.
Bu vahşetin acısı yüreğimize çöktü.
Dünya durup seyretti yok olan bu canları.
Melekleri ağlattı akan mazlum kanları.
Her aklıma gelende yaş döker iki gözüm.
İki devlet bir millet derdimiz birdir bizim.

Rabbim sabırlar versin, acımız dinsin biraz.
İçimizde yanan kor, zamanla sönsün biraz.

NİLÜFER SARP

31.OCAK.2017